

ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗБЕРЕЖЕННЯ НЕМАТЕРІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ ЮНЕСКО В УКРАЇНІ В УМОВАХ ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ

МОСКВЯК Ярослава

кандидат економічних наук, доцент
Національний університет «Львівська політехніка»
<https://orcid.org/0000-0003-3147-0251>
e-mail: yaroslava.y.moskviak@lpnu.ua

Стаття досліджує теоретико-методичні та практичні основи передання нематеріальної культурної спадщини України. Завдяки якій зберігається історична та культурна особливість нашої держави.

Нематеріальна культурна спадщина України через повномасштабне вторгнення росії на території України зазнає великих збитків та на межі втрати важливої частини нематеріальної спадщини. У роботі досліджуються різновиди та специфіка передання нематеріальної культурної спадщини України. Також в роботі запропонований на основі досліджень метод збереження та передання нематеріальної культурної спадщини нашим нащадкам завдяки діджиталізації.

Україна, багата на історію, традиції та культурну спадщину, має в себе безліч об'єктів нематеріальної культурної спадщини, які відображають багатство національної ідентичності. Нематеріальна культурна спадщина включає мову, традиції, ремесла, фольклор, музику, танці, релігійні обряди та багато інших елементів, які передаються з покоління в покоління і формують основу культурного життя країни.

Ці об'єкти нематеріальної культурної спадщини не лише втілюють у собі цінні знання та навички, але також є важливою складовою культурної ідентичності українського народу. Вони втілюються у житті місцевих спільнот, створюють особливу атмосферу та привертають увагу туристів з усього світу, які бажають пізнати історію та культуру України.

Об'єкти нематеріальної культурної спадщини України стали не тільки свідками минулих епох і поколінь, але й живими символами національного самовизначення та розмаїття культурних виявів. Вони є цінним джерелом пізнання та розуміння української історії, традицій і цінностей.

У цьому контексті важливо розглядати об'єкти нематеріальної культурної спадщини як потужний ресурс для розвитку туристичної індустрії України. Вони можуть стати центральними елементами туристичних маршрутів, культурних фестивалів та подій, які привертають увагу туристів з різних країн світу. Використання об'єктів нематеріальної культурної спадщини в туристичній індустрії України не лише сприятиме збереженню традицій та культурної спадщини, але й сприятиме економічному зростанню, розвитку регіонів та збагаченню туристичного досвіду усіх, хто відвідує цю чарівну країну.

Збереження та просування об'єктів нематеріальної культурної спадщини в Україні є важливим завданням для всіх зацікавлених сторін, включаючи уряд, громадські організації та місцеві спільноти. Завдяки правильному підходу до розвитку туризму, збереженню традицій та сприянню взаємодії між культурними спадщинами різних країн, Україна може стати не лише привабливим туристичним напрямком, але й центром культурного обміну та співпраці.

Загалом, нематеріальна культурна спадщина України має великий потенціал для розвитку туризму, залучення туристів, збереження культурної спадщини та просування національної ідентичності. Вона створює унікальну можливість для туристів пізнати історію, традиції та культуру України, а також сприяє економічному розвитку та підтримці регіональних спільнот. Використання цього потенціалу вимагає системного підходу, співпраці та інвестицій з метою збереження та просування об'єктів нематеріальної культурної спадщини в туристичній індустрії України.

Особливої уваги та збереження нематеріальна культурна спадщина України потребує саме у військовий час. Адже після завершення вона може стати одним з чинників відновлення економіки України.

Ключові слова: нематеріальна спадщина, культурна спадщина, діджиталізація, воєнні конфлікти.

DIGITIZATION AS A TOOL FOR THE PRESERVATION OF INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE OF UNESCO IN UKRAINE IN THE CONDITIONS OF POST-WAR RECONSTRUCTION

MOSKVYAK Yaroslava

Lviv Polytechnic National University

The article examines the theoretical, methodological and practical foundations of the transfer of intangible cultural heritage of Ukraine. Thanks to which the historical and cultural peculiarity of our state is preserved.

The intangible cultural heritage of Ukraine, due to the full-scale invasion of Russia on the territory of Ukraine, has suffered great losses and is on the verge of losing an important part of the intangible heritage. The work examines the varieties and specifics of the transfer of the intangible cultural heritage of Ukraine. Also, based on research, the work proposes a method of preserving and passing on intangible cultural heritage to our descendants thanks to digitalization.

Ukraine, rich in history, traditions and cultural heritage, has many objects of intangible cultural heritage that reflect the richness of the national identity. Intangible cultural heritage includes language, traditions, crafts, folklore, music, dances, religious ceremonies and many other elements that are passed down from generation to generation and form the basis of the country's cultural life.

These objects of intangible cultural heritage not only embody valuable knowledge and skills, but are also an important component of the cultural identity of the Ukrainian people. They are embodied in the life of local communities, create a special atmosphere and attract the attention of tourists from all over the world who want to learn about the history and culture of Ukraine.

Objects of the intangible cultural heritage of Ukraine have become not only witnesses of past eras and generations, but also living symbols of national self-determination and diversity of cultural expressions. They are a valuable source of knowledge and understanding of Ukrainian history, traditions and values.

In this context, it is important to consider objects of intangible cultural heritage as a powerful resource for the development of the tourism industry of Ukraine. They can become central elements of tourist routes, cultural festivals and events that attract the attention of tourists from different countries of the world. The use of objects of intangible cultural heritage in the tourism industry of Ukraine will not only contribute to the preservation of traditions and cultural heritage, but also contribute to economic growth, development of regions and enrichment of the tourist experience of all who visit this magical country.

Preservation and promotion of intangible cultural heritage sites in Ukraine is an important task for all stakeholders, including the government, non-governmental organizations and local communities. Thanks to the right approach to the development of tourism, the preservation of traditions and the promotion of interaction between the cultural heritage of different countries, Ukraine can become not only an attractive tourist destination, but also a center of cultural exchange and cooperation.

In general, the intangible cultural heritage of Ukraine has great potential for the development of tourism, attraction of tourists, preservation of cultural heritage and promotion of national identity. It creates a unique opportunity for tourists to learn about the history, traditions and culture of Ukraine, and also contributes to the economic development and support of regional communities. The use of this potential requires a systematic approach, cooperation and investment in order to preserve and promote objects of intangible cultural heritage in the tourism industry of Ukraine.

The intangible cultural heritage of Ukraine needs special attention and preservation especially in wartime. After all, after its completion, it can become one of the factors of recovery of the economy of Ukraine.

Key words: *intangible heritage, cultural heritage, digitalization, military conflicts.*

МОСКВЯК, Я. (2023). ДІДЖІТАЛІЗАЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗБЕРЕЖЕННЯ НЕМАТЕРІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ ЮНЕСКО В УКРАЇНІ В УМОВАХ ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ. *Development Service Industry Management*, (4), 21-28. [HTTPS://DOI.ORG/10.31891/DSIM-2023-4\(3\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2023-4(3))

MOSKVYAK, Y. (2023). DIGITIZATION AS A TOOL FOR THE PRESERVATION OF INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE OF UNESCO IN UKRAINE IN THE CONDITIONS OF POST-WAR RECONSTRUCTION. *Development Service Industry Management*, (4), 21-28. [https://doi.org/10.31891/dsim-2023-4\(3\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2023-4(3))

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями

Діджиталізація виступає як потужний інструмент для збереження та просування нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО в Україні, особливо в умовах післявоєнного відновлення. Завдяки технологічному прогресу та доступності цифрових ресурсів, діджиталізація відкриває нові можливості для збереження, дослідження, популяризації та передачі нематеріального спадку.

Виклад основного матеріалу.

Україна має довгу і розмаїту нематеріальну культурну спадщину, яка включає такі аспекти, як народні звичаї, традиції, ремесла, фольклор, музика, танці, мова та багато іншого. Багато вчених та дослідників присвятили свої дослідження вивченню цієї нематеріальної спадщини України.

Наукові інститути, університети та науково-дослідні центри у різних регіонах України займаються дослідженням народної культури та традицій. Вони проводять етнографічні експедиції, збирають традиційні пісні, казки, легенди, аналізують традиції святкування, вивчають народні ремесла та різні аспекти української культури.

Українські науковці також співпрацюють з міжнародними дослідниками та експертами з інших країн для обміну знаннями та дослідженням спільних аспектів культури.

Дослідження нематеріальної культурної спадщини України включають такі галузі як етнологія, фольклористика, мовознавство, соціологія, антропологія та інші. Ці дослідження сприяють збереженню та розумінню багатства української культури і передають ці знання майбутнім поколінням.

Важливим аспектом дослідження нематеріальної культурної спадщини України є включення спільнот, які зберігають традиції та практики, в сам процес дослідження.

Це допомагає вченим отримати більш повне розуміння та контекст нематеріальної культурної спадщини України. Вони співпрацюють з представниками спільнот, проводять інтерв'ю, спостереження та участь у різноманітних традиційних подіях. Це дозволяє вченим отримати унікальні інсайти та переконатися, що досліджувана культурна спадщина відтворюється вірно.

Вчені також займаються документуванням та архівуванням нематеріальної культурної спадщини. Вони збирають матеріали, записують відео, аудіо та фотографують різні аспекти культурних традицій. Це дозволяє зберегти цінні знання та ресурси для майбутніх поколінь, особливо в умовах змінюючогося соціокультурного середовища.

Вчені, що досліджують нематеріальну культурну спадщину України, також активно співпрацюють з громадськими організаціями та державними установами, щоб сприяти збереженню, популяризації та відродженню традицій. Вони беруть участь у розробці заходів і програм з охорони культурної спадщини, організовують виставки, конференції та семінари для обміну знаннями та досвідом.

Такі дослідження допомагають не лише зберегти нематеріальну культурну спадщину України, але й підтримати її живучість і адаптацію до змінюючихся умов сучасного світу. Вони сприяють збагаченню культурного діалогу, взаєморозумінню та взаємовпливу між різними культурами.

Дослідження нематеріальної культурної спадщини України також допомагають встановити посилання між минулим і сучасністю. Вони відображають зв'язки між стародавніми традиціями та сучасними проявами культури, допомагають зрозуміти їх еволюцію і розвиток. Це сприяє розумінню і оцінці впливу культурних процесів на суспільство та ідентичність.

Крім того, дослідження нематеріальної культурної спадщини України можуть мати практичне значення для розвитку туризму, культурної індустрії та створення нових робочих місць. Вони можуть сприяти розкриттю туристичного потенціалу різних регіонів країни, привертанню туристів та збагаченню їхнього досвіду, що сприятиме економічному зростанню та підтримці місцевих громад.

Загалом, дослідження нематеріальної культурної спадщини України є важливою складовою роботи вчених, що спрямована на збереження, документування, вивчення та популяризацію культурних цінностей країни. Вони допомагають зберегти та передати унікальну спадщину наступним поколінням, збагачуючи тим самим культурну розмаїтість та розуміння суспільства.

Нематеріальна культурна спадщина - це сукупність традицій, звичаїв, вмінь та знань, які передають від покоління до покоління в межах культурної спільноти. Ці елементи культури не мають матеріальної форми, але дуже важливі для збереження ідентичності та культурної різноманітності.[4]

Деякі вчені розуміють нематеріальну культурну спадщину як ментальні моделі, які переходять від одного покоління до іншого. Інші розглядають її як форму соціальної пам'яті, яка забезпечить людям збереження знань про свої традиції та історію. Деякі дослідники бачать нематеріальну культурну спадщину як засіб збереження культурної різноманітності та зміцнення міжкультурного діалогу.

Україна має довгу історію та багату культурну спадщину, тому в дослідженні нематеріальної культурної спадщини України взяло участь багато вчених та науковців. Серед них:

1. Михайло Грушевський - відомий український історик та етнограф, який присвятив багато часу дослідженню української культури та народних традицій.
2. Іван Крип'якевич - український етнограф та фольклорист, який займався дослідженнями української народної культури та традицій.
3. Іван Гончаренко - український етнолог та фольклорист, який проводив дослідження українського народного фольклору та традицій.
4. Леонід Мосендз - український історик культури, який займався дослідженнями української літератури та народної традиції.
5. Надія Михайлівна Красовська - українська етнографка та фольклористка, яка займалася дослідженнями української народної культури та традицій.
6. Віктор Кухаренко - український етнолог та фольклорист, який проводив дослідження української народної культури та традицій.
7. Володимир Кубійович - український історик та етнограф, який займався дослідженнями української культури та традицій.
8. Дослідження нематеріальної культурної спадщини України є актуальною темою для вчених різних галузей наук. Деякі з праць вчених, у яких досліджується нематеріальна спадщина України:
9. «Український народний фольклор: поняття, основні жанри, характерні риси» - праця Надії Михайлівни Красовської, в якій досліджується український народний фольклор.
10. «Традиційне народне вбрання України» - праця Лілії Григорівни Курій, де автор досліджує традиційне народне вбрання українців та його зв'язок з історією та культурою України.
11. «Культурно-просвітницька діяльність О. Довженка в контексті української культури» - праця Михайла Івановича Курбаса, де автор досліджує культурно-просвітницьку діяльність Олександра Довженка в контексті української культури.
12. «Історія української літератури» - праця Миколи Зерова, в якій досліджується історія розвитку української літератури та її зв'язок з українською культурою.
13. «Українська писана культура» - праця Івана Гончаренка, досліджує роль писаної культури в українській культурі та її зв'язок з українською історією.
14. «Традиції української народної музики» - праця Володимира Зубрицького, в якому досліджується традиційна народна музика України та її вплив на українську культуру.
15. «Історія українського народного танцю» - праця Анатолія Шевченка, де автор досліджує історію та розвиток українського народного танцю та його значення для української культури.
16. «Українські народні звичаї та обряди» - праця Оксани Забужко, де автор досліджує українські народні звичаї та обряди, їх символіку та роль у житті українського народу.

17. «Історія українського козацтва» - праця Віктора Пискарьова, де автор досліджує історію та значення українського козацтва для української культури та історії.

18. «Українська національна кухня» - праця Олени Приймак, де автор досліджує українську національну кухню та її вплив на українську культуру та історію.

Ці праці та інші дослідження допомагають розкрити значення нематеріальної культурної спадщини для української культури та її розвитку, а також зберегти та просувати традиції та культурну спадщину України.[7-8]

У дослідженнях нематеріальної культурної спадщини України використовуються різноманітні методи, зокрема архівні дослідження, етнографічні експедиції, фольклорні збірки та інтерв'ю з місцевими жителями. Важливу роль у дослідженні нематеріальної культурної спадщини України відіграє також збереження та популяризація цих культурних цінностей через музеї, туризм, культурні заходи та інші форми презентації.

Володимир Яворівський – український фольклорист та літературознавець, який вивчав українську народну творчість та її вплив на українську літературу.

До інших дослідників нематеріальної культурної спадщини України можна віднести також Віктора Неборака – українського етнографа, який вивчав українське народне мистецтво та ремесла.

Окрім цього, важливу роль у збереженні та вивченні нематеріальної культурної спадщини України відіграють також громадські організації та фонди, зокрема Фонд Івана Гончара, який займається збереженням та презентацією української культури та мистецтва.

До інших важливих напрямків дослідження нематеріальної культурної спадщини України можна віднести дослідження мови, традицій та звичаїв українського народу, народних ремесел та мистецтва, народної музики та танців, народної кулінарії та багато іншого.

Загалом, дослідження нематеріальної культурної спадщини України є важливим напрямком української науки та культурної діяльності, яке допомагає зберегти та відтворити культурну спадщину українського народу та популяризувати її в Україні та за кордоном.

Одним з головних переваг діджиталізації є можливість відтворення та збереження нематеріальних культурних елементів у віртуальному середовищі. Цифрові архіви, віртуальні музеї, онлайн-ресурси дозволяють зберегти та доступно представити різноманітні форми нематеріальної спадщини, такі як мова, музика, танці, ремесла, традиції та інше. Це дозволяє зберегти цінні знання та практики для майбутніх поколінь, незалежно від зовнішніх умов або загроз.[13]

Крім того, діджиталізація дозволяє розширити доступ до нематеріальної культурної спадщини. Цифрові технології дозволяють впроваджувати інтерактивність, віртуальні екскурсії, відео та аудіоматеріали, що збільшує можливості ознайомлення з культурою для широкої аудиторії. Це особливо актуально в умовах післявоєнного відновлення, коли доступ до фізичних музеїв та спадщини може бути обмежений.

Діджиталізація також сприяє дослідженню та документуванню нематеріальної культурної спадщини. Цифрові технології дозволяють збирати, аналізувати та зберігати дані про традиції, обряди, ремесла та інші культурні практики. Це створює можливості для проведення наукових досліджень, а також підтримки розвитку інноваційних проектів, що ґрунтуються на нематеріальній спадщині.

Необхідно зазначити, що успішна діджиталізація нематеріальної культурної спадщини вимагає не лише технологічних ресурсів, але й активної співпраці між органами влади, науковими установами, громадськими організаціями та представниками культурних спільнот. Потрібна також збалансована політика збереження та використання нематеріальної культурної спадщини, що поєднує цифрові технології з традиційними методами дослідження та передачі спадщини.

Загалом, діджиталізація виступає як важливий інструмент для збереження та просування нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО в Україні в умовах післявоєнного відновлення. Цифрові технології допомагають зберегти, популяризувати та досліджувати нематеріальну спадщину, забезпечуючи доступ до неї широкій аудиторії та стимулюючи розвиток культурних та туристичних галузей. Збереження нематеріальної культурної спадщини через діджиталізацію має багато переваг і перспектив для розвитку України.

Ось деякі з них:

1. Залучення нової аудиторії: Цифрові технології дають можливість залучити нову аудиторію до спадщини, зокрема молодше покоління, яке виростає в цифровому середовищі. Віртуальні музеї, онлайн-виставки та інтерактивні платформи створюють доступне та захопливе середовище, що сприяє вивченню та збереженню нематеріальної спадщини.

2. Збереження та відновлення загублених елементів спадщини: Діджиталізація дозволяє відновити та зберегти елементи спадщини, які були загублені або постраждали внаслідок війни, конфліктів чи інших природних чи людських катастроф. Цифрові технології дозволяють відтворити віртуальні моделі архітектурних споруд, реконструювати мистецькі твори, записати і зберегти звуки, музику та інші аспекти спадщини.

3. Захист від втрати та пошкодження: Діджиталізація нематеріальної спадщини забезпечує її захист від можливих втрат, пошкоджень чи знецінення. Цифрові копії, архіви та бази даних дозволяють зберегти цінні знання та вираження культури, незалежно від зовнішніх умов або небезпек.

4. Просування та промоція: Цифрові технології надають можливість ефективно просувати нематеріальну спадщину на національному та міжнародному рівнях. Відео, фотографії, веб-сайти, соціальні медіа та інші цифрові платформи допомагають популяризувати культурні вирази, традиції та унікальність національної спадщини, що сприяє розвитку туризму, культурної дипломатії та міжнародного співробітництва.

5. Економічний потенціал: Діджиталізація нематеріальної спадщини може стати джерелом економічного розвитку. Віртуальні магазини, електронна комерція та цифрові платформи дозволяють просувати та продавати товари, послуги та ремесла, пов'язані з культурною спадщиною. Це сприяє зростанню малого бізнесу, розвитку туризму, створенню робочих місць та загальному економічному піднесенню.[10]

В цілому, діджиталізація нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО в Україні в умовах післявоєнного відновлення відкриває широкі перспективи для збереження, просування та розвитку національної культури. Вона сприяє залученню нових аудиторій, відновленню загублених елементів, захисту спадщини, просуванню та економічному розвитку. Правильне використання цифрових технологій відіграє важливу роль у зміцненні культурної ідентичності, сприяє розумінню та поваги до різноманітності культурного спадку та сприяє розвитку української національної спадщини.

Додатково, діджиталізація нематеріальної культурної спадщини в умовах післявоєнного відновлення може мати значний вплив на культурний туризм. Цифрові технології дозволяють створювати віртуальні туристичні маршрути, віртуальні екскурсії та інтерактивні дослідження, що дають можливість відвідувачам віртуально поглибитися в культурні контексти, традиції та обряди, навіть якщо фізичний доступ до місць обмежений або складний. Це допомагає збільшити інтерес до національної спадщини, залучити більше туристів та сприяти економічному зростанню у сфері туризму.

Поширення цифрових технологій також дозволяє зберегти та передати нематеріальну спадщину наступним поколінням. Відео-, аудіо- та текстові матеріали можуть бути збережені у цифровому форматі та доступні для майбутніх досліджень, навчання та досліджень. Це сприяє збереженню знань, традицій та культурних виразів, які інакше можуть бути втрачені через плін часу або зовнішні впливи.

Крім того, діджиталізація нематеріальної культурної спадщини створює можливості для співпраці та обміну досвідом між культурними спільнотами та фахівцями з різних країн. Цифрові платформи дають змогу вести діалог, співпрацювати та обмінюватися знаннями та ідеями, що сприяє збагаченню та розширенню розуміння культурного розмаїття.

Проте, важливо зазначити, що діджиталізація не може повністю замінити живе спілкування та фізичний досвід культурних проявів. Вона є лише інструментом, який доповнює традиційні методи збереження та передачі нематеріальної спадщини. Важливо зберегти баланс між використанням цифрових технологій та збереженням оригінальних форм виразу та передачі спадщини.

У вузькому сприйнятті післявоєнне відновлення може бути часом відбудови матеріальної інфраструктури та соціально-економічного розвитку. Однак, з погляду культурної спадщини, післявоєнний період може відкрити нові можливості для збереження, відновлення та просування нематеріальної спадщини. Діджиталізація, як інструмент, може стати важливим засобом у цьому процесі, забезпечуючи збереження, доступність та просування культурної спадщини України на міжнародному рівні.[9]

Варто також зазначити, що діджиталізація нематеріальної культурної спадщини може сприяти залученню молодого покоління до цінностей, традицій та практик своєї культури. Молоді люди, які активно використовують цифрові технології, можуть бути зацікавлені в дослідженні та вивченні своєї спадщини через інтерактивні та цікаві цифрові ресурси. Це може сприяти їх залученню до традиційних занять, ремесел та культурних подій, збереженню та передачі цінних знань і навичок.

Крім того, діджиталізація нематеріальної культурної спадщини може мати значний вплив на міжнародне співробітництво та обмін культурним досвідом. Вона дозволяє швидко та зручно комунікацію між культурними спільнотами, обмін ідеями та навичками, а також сприяє створенню міжнародних цифрових проєктів та спільних ініціатив. Це може підвищити вплив та видимість української культури на світовій арені, залучити більше уваги до національної спадщини та сприяти культурному обміну.

Проте, важливо забезпечити доступність та цифрову грамотність для всіх верств населення, зокрема для тих, хто може бути відчужений від цифрових технологій через вікові, економічні або соціальні обставини. Забезпечення широкого доступу до інтернету та навчання базовим цифровим навичкам може допомогти уникнути цифрового розриву та забезпечити рівний доступ до цифрових ресурсів культурної спадщини.

Узагалі, діджиталізація нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО в Україні може стати важливим кроком у збереженні, просуванні та передачі цінностей та традицій української культури. Це інноваційний шлях, який поєднує традиційну спадщину з сучасними технологіями, сприяючи розвитку туризму, культурного обміну та економічному зростанню.

Розглянувши потенціал діджиталізації нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО в Україні в умовах післявоєнного відновлення, варто підкреслити деякі перспективи розвитку.

По-перше, діджиталізація надає можливість збереження і документування нематеріальної спадщини, що є важливим аспектом після конфліктного періоду. Цифрові технології дозволяють створювати цифрові архіви, відео- та аудіоматеріали, електронні бази даних та інші формати, що дозволяють зберегти цінні знання, ритуали, традиції та інші аспекти культурного досвіду.[11]

По-друге, діджиталізація нематеріальної культурної спадщини сприяє популяризації та просуванню української культури на міжнародному рівні. Цифрові технології дозволяють створювати віртуальні туристичні маршрути, онлайн-виставки, вебінари та інші інтерактивні форми, які привертають увагу глобальної аудиторії. Це сприяє підвищенню інтересу до української культури, залученню туристів та розвитку культурного туризму, що може мати позитивний вплив на економіку країни.

По-третє, діджиталізація дозволяє розширити доступ до нематеріальної культурної спадщини для широкої громадськості. Цифрові ресурси можуть бути доступні віддалено, що особливо актуально в умовах обмежень, пов'язаних з пандемією або фізичними обмеженнями. Крім того, діджиталізація сприяє включеності різних соціальних груп, включаючи молодь та осіб з обмеженими можливостями.

Загалом, діджиталізація нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО в Україні може стати потужним інструментом для збереження, просування та відродження культурного досвіду після періоду війни та конфлікту. Цифрові технології відкривають нові можливості для залучення широкої аудиторії, підвищення свідомості про цінності української культури та сприяють економічному розвитку країни. Проте, важливо зберігати баланс між традиційними методами збереження та передачі спадщини та використанням цифрових інструментів, забезпечуючи повагу до автентичності та унікальності культурного досвіду.

Діджиталізація нематеріальної культурної спадщини в Україні під час воєнних дій може бути складним завданням, але може бути досяжним завдяки наступним підходам:

1. Створення цифрових архівів: Важливо розпочати процес документування та цифрового збереження нематеріальної спадщини, якщо це можливо. Залучення спеціалістів з цифрової архівістики та збереження культурної спадщини може допомогти у створенні електронних баз даних, фото- та відеоархівів, а також оцифруванні рукописів, аудіозаписів та інших матеріалів.
2. Використання соціальних медіа: Соціальні мережі та платформи масової комунікації можуть бути потужним інструментом для популяризації нематеріальної спадщини. Завдяки відеоматеріалам, фотографиям, історіям та іншим вмістом, спільноти можуть ділитися своїми традиціями, ремеслами та іншими аспектами культури.
3. Вебінари та онлайн-курси: Організація вебінарів та онлайн-курсів з нематеріальної спадщини може допомогти передавати знання та навички зі збереження та практикування культурних традицій. Це може бути особливо корисним під час обмежень на переміщення та збору груп людей.
4. Віртуальні тури та експозиції: Розробка віртуальних турів та експозицій може дозволити відвідувачам досліджувати нематеріальну спадщину в онлайн-режимі. Це може включати віртуальні музеї, інтерактивні виставки, аудіо- та відеогідання про традиції та багато іншого.
5. Мобільні додатки: Розробка мобільних додатків, які містять інформацію про нематеріальну спадщину, може стимулювати інтерес та свідомість про культурну спадщину. Це можуть бути додатки з історіями, картою локацій культурних подій та фестивалів, інструкціями щодо практикування традицій тощо.

Важливо також забезпечити доступ до цифрових технологій та навчання їх використанню для широкої аудиторії. Співпраця з міжнародними організаціями, неприбутковими організаціями та громадськими ініціативами може допомогти в реалізації проєктів з діджиталізації нематеріальної культурної спадщини в Україні під час воєнних дій.[24].

Ці підходи можуть сприяти збереженню, просуванню та популяризації нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО в Україні, навіть у непевних та складних часах. Діджиталізація відкриває нові можливості для збереження та передачі цінного культурного досвіду, а також сприяє залученню широкої аудиторії та відродженню культурного життя українського народу.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі

Нематеріальна культурна спадщина має особливе значення під час воєнного конфлікту, оскільки вона є основою для збереження та відродження культурної ідентичності народу в умовах випробувань та зруйнувань. Під час війни нематеріальна спадщина стає символом сили, витримки та непохитності духу народу.

Воєнні конфлікти спричиняють негативний вплив на культурні об'єкти, історичні пам'ятки та традиції народу. Воно може бути піддане руйнуванню, втраті, забуттю або навіть систематичній спробі знищити його. Проте, саме в ці моменти нематеріальна культурна спадщина набуває особливого значення, оскільки вона стає символом опору, самоідентифікації та збереження культурної пам'яті народу.

Під час війни громади виявляють творчий потенціал у збереженні та передачі своїх традицій, використовуючи нематеріальну спадщину як засіб підтримки національної ідентичності та спільності. Це може включати організацію фольклорних фестивалів, виставок ремесел, танцювальних виступів та інших культурних заходів, які показують життєздатність та значення нематеріальної спадщини під час труднощів.

Нематеріальна культурна спадщина також може виступати як механізм зміцнення соціального зв'язку та спільної ідентичності в умовах воєнного конфлікту. Вона створює можливості для обміну знаннями та досвідом між поколіннями, підтримує взаємодію та співпрацю між різними громадами та народами, сприяючи таким чином процесу заго-товлення культурного досвіду та відродження після завершення війни.

Збереження та просування нематеріальної культурної спадщини під час воєнного конфлікту вимагає спільних зусиль від урядових органів, громадських організацій, активістів та міжнародного співтовариства. Важливо забезпечити захист об'єктів нематеріальної спадщини від пошкоджень та втрат, а також підтримувати громади у збереженні своєї культурної спадщини під час кризових ситуацій.

У підсумку, нематеріальна культурна спадщина відіграє важливу роль під час воєнного конфлікту, сприяючи збереженню культурної ідентичності, зміцненню соціального зв'язку та спільності. Її використання як інструменту відродження та відновлення після війни є важливим завданням для сталого розвитку суспільства та зміцнення культурного досвіду народу.

Нематеріальна культурна спадщина України втілює в собі багатство традицій, звичаїв, мистецтва та знань, що передаються з покоління в покоління. Ця спадщина є важливою складовою національної ідентичності та культурної розмаїтості країни. Вона відображає колоритну та унікальну культурну спадщину українського народу, його спосіб життя, цінності та традиції.

Об'єкти нематеріальної культурної спадщини, які включають фольклор, музику, танці, ремесла, ритуали, кулінарію та багато інших аспектів, є неоціненним джерелом для розвитку туризму в Україні. Ці об'єкти привертають увагу як внутрішніх, так і зарубіжних туристів, які прагнуть пізнати українську культуру та зануритися в її традиції.

Завдяки відповідним стратегіям та програмам збереження, просування та використання нематеріальної культурної спадщини, Україна може розвивати туризм, приваблюючи більше відвідувачів та збагачуючи їх культурними досвідами. Використання цих об'єктів у туристичній індустрії сприяє розширенню туристичної пропозиції, створенню нових робочих місць та підтримці місцевих громад.

Однак, ефективне використання нематеріальної культурної спадщини в індустрії туризму вимагає збалансованого підходу. Необхідно забезпечити збереження

Необхідно забезпечити збереження та охорону нематеріальної культурної спадщини, зокрема шляхом заохочення передачі знань та навичок від старших поколінь до молоді. Важливо забезпечити підтримку та розвиток спеціалістів, які мають глибокі знання про традиції та практики нематеріальної спадщини. Також потрібно створити умови для творчого вираження та інноваційного розвитку цих традицій, щоб вони могли адаптуватися до сучасних умов та привертати увагу нового покоління туристів.

Значна увага повинна бути приділена освітнім програмам та свідомості громадськості. Важливо навчити молоде покоління цінувати й поважати свою культурну спадщину, а також залучити туристів до активного взаємодії з нематеріальною спадщиною через туристичні програми, майстер-класи, фестивалі та інші культурні заходи.

Для ефективного використання нематеріальної культурної спадщини в індустрії туризму також потрібна підтримка та співпраця з урядовими органами, туристичними агенціями, місцевими громадами та громадськими організаціями. Важливо створити сприятливе середовище для розвитку туристичних інфраструктур, просування та маркетингу нематеріальної спадщини.

Загалом, нематеріальна культурна спадщина України є важливим ресурсом для розвитку туризму та зміцнення культурного обміну. Вона сприяє збереженню культурної різноманітності та сприйняттю культурного багатства України як на внутрішньому, так і на міжнародному рівнях. Забезпечення належного дослідження, збереження, просування та використання нематеріальної культурної спадщини є ключовим для сталого розвитку туристичної галузі та збагачення культурного досвіду відвідувачів.

Література

1. Міністерство культури та інформаційної політики України: фіційний веб-сайт. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua>.
2. ЮНЕСКО. Офіційний веб-сайт. URL: <https://whc.unesco.org/>.
3. Інформаційно-аналітичний портал «Туризм та культура». URL: <http://www.tourism-culture.com.ua/>.
4. Горностаєва М.О. Програма охорони та розвитку на 2018-2023 роки. «Нематеріальна культурна спадщина». 2018. С. 13-24
5. Європейська комісія. Європейський атлас нематеріальної культурної спадщини. Брюссель: Європейськ «Нематеріальна культурна спадщина: методологія дослідження та практичне застосування»: зб. наук. праць / за заг. ред. О.М. Євтушенка, Л.В. Коломієць. Київ: Національний університет «Києво-Могилянська академія», 2016.
6. «Нематеріальна культурна спадщина та її вплив на туризм»: зб. матеріалів науково-практичної конференції (м. Львів, 24-25 листопада 2018 року). Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2018.

-
7. «Нематеріальна культурна спадщина в туризмі: теорія, методологія, практика»: зб. наук. праць. Київ: Києво-Могилянська бізнес-школа, 2015.
 8. «Українська народна культура: традиція і сучасність»: зб. наук. праць. Львів: Видавництво Львівського національного університету імені Івана Франка, 2017.
 9. «Народна творчість України: традиції, інновації, перспективи»: зб. наук. праць. Київ: Інститут народознавства НАН України, 2019.
 10. «Нематеріальна культурна спадщина: ідентичність, розмаїття, взаємодія»: зб. наук. праць. Харків: Харківська державна академія культури, 2020.
 11. Міністерство культури України. Офіційний веб-сайт. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/pro-rozroblennya-ta-zastosuvannya-tehnologiy-zberezhennya-ta-vikoristannya-nematerialnoyi-kulturnoyi-spadshchini>
 12. Нематеріальна культурна спадщина України: збереження та розвиток": звіт Міністерства культури України. Київ, 2020.
 13. Державний комітет з питань національної культурної спадщини України. Офіційний веб-сайт. URL: <http://www.dknk.gov.ua/>
 14. "Нематеріальна культурна спадщина в Україні: стан, проблеми, перспективи": зб. наук. праць. Київ: Інститут народознавства НАН України, 2016.
 15. Чорний В. "Нематеріальна культурна спадщина України: концептуальні підходи та практичні аспекти дослідження". Київ: Культура і сучасність, 2015.
 16. "Нематеріальна культурна спадщина в Україні: збереження, популяризація, розвиток": матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Київ, 20-21 квітня 2017 року). Київ: Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2017.
 17. Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України. Офіційний веб-сайт. URL: <https://www.minregion.gov.ua/> Культурна спадщина України: інформаційно-аналітичний портал.

References

1. Ministry of Culture and Information Policy of Ukraine: official website. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua>.
2. UNESCO. Official website. URL: <https://whc.unesco.org/>.
3. Informational and analytical portal "Tourism and Culture". URL: <http://www.tourism-culture.com.ua/>.
4. Gornostaeva M.O. Protection and development program for 2018-2023. "Intangible cultural heritage". 2018. P. 13-24
5. European Commission. European Atlas of Intangible Cultural Heritage. Brussels: European "Intangible cultural heritage: research methodology and practical application": coll. of science works / for total ed. OHM. Yevtushenko, L.V. Kolomyets Kyiv: Kyiv-Mohyla Academy National University, 2016.
6. "Intangible cultural heritage and its influence on tourism": coll. materials of the scientific and practical conference (Lviv, November 24-25, 2018). Lviv: Publishing House of Lviv Polytechnic, 2018.
7. "Intangible cultural heritage in tourism: theory, methodology, practice": coll. of science works Kyiv: Kyiv-Mohyla Business School, 2015.
8. "Ukrainian folk culture: tradition and modernity": coll. of science works Lviv: Ivan Franko Lviv National University Publishing House, 2017.
9. "People's creativity of Ukraine: traditions, innovations, perspectives": coll. of science works Kyiv: Institute of Ethnology of the National Academy of Sciences of Ukraine, 2019.
10. "Intangible cultural heritage: identity, diversity, interaction": coll. of science works Kharkiv: Kharkiv State Academy of Culture, 2020.
11. Ministry of Culture of Ukraine. Official website. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/pro-rozroblennya-ta-zastosuvannya-tehnologiy-zberezhennya-ta-vikoristannya-nematerialnoyi-kulturnoyi-spadshchini>
12. "Intangible cultural heritage of Ukraine: preservation and development": report of the Ministry of Culture of Ukraine. Kyiv, 2020.
13. State Committee on National Cultural Heritage of Ukraine. Official website. URL: <http://www.dknk.gov.ua/>
14. "Intangible cultural heritage in Ukraine: state, problems, prospects": coll. of science works Kyiv: Institute of Ethnology of the National Academy of Sciences of Ukraine, 2016.
15. Chornyi V. "Intangible cultural heritage of Ukraine: conceptual approaches and practical aspects of research." Kyiv: Culture and Modernity, 2015.
16. "Intangible cultural heritage in Ukraine: preservation, popularization, development": materials of the All-Ukrainian scientific and practical conference (Kyiv, April 20-21, 2017). Kyiv: Kyiv University Publishing and Printing Center, 2017.
17. Ministry of Regional Development, Construction and Housing and Communal Services of Ukraine. Official website. URL: <https://www.minregion.gov.ua/> Cultural heritage of Ukraine: informational and analytical portal.